

Александър Шурбанов
Неземният дух и ние (фрагменти)
превод на хърватски език: Шимон Гончар
коректор: Мирела Шаврлюга

Aleksander Šurbanov
Nadzemaljski duh i mi (odlomci)
preveo na hrvatski: Szymon Gonczar
korektura: Mirela Šavrljuga

* * *

NEMA SUMNJE u to da je prije oko dvije tisuće godine Duh Sveti sišao u divljačku Galileju da zauvijek preobrazi povijest čovječanstva. Za individualnu svijest preostaje samo odlučiti kako interpretirati ovaj epohalan događaj kao fakt ili kao metaforu.

* * *

DVIJE SU OSOBE čučale jedna uz drugu, naslonjene o zid kolodvora, licama okrenutim prema izlazećem suncu, rukama podignutim prema svojim licima. U prvom trenutku pomislim da su se prepustili jutranjoj molitvi. Dok se približavam, otkrivam da oni samo govore preko svojih mobitela. Svako doba ima svoje rituale. Dan može početi.

* * *

OSAMNAESTO STOLJEĆE – doba razuma, najboljeg od svih mogućih svjetova! I baš u ovo doba radi Swift, dr. Johnson, Rousseau, Goya. Gotovo nema velikog umjetnika i mislioca, koji nije lud ili na rubu pameti. Čini se da ljudska priroda ne može podnijeti premorenost optimizmom ništa lakše od one pesimizmom.

* * *

ŠTO JE ČOVJEK – ćelava životinja ili pali anđeo? U oba je slučaja oštećen i separiran. U njegovu srcu tinja nejasno sjećanje na neki višegodišnji gubitak, jedna uporna i dosadna bol, zjapeća rana, kao trag nečega iskorijenjenoga.

* * *

KADA SANJAŠ svoje rođake, voljene ljude, dvadeset-trideset godina nakon njihove smrti, da su okolo tebe i nikad se nisi rastao s njima, kako to da se ni na jedan trenutak ne sjetiš istine? Je li um koji sanja isti onaj koji te vodi u javi? Kako i zašto isključuje, uklanja iz sebe nepovratno prošlo vrijeme? Ili vrijeme nije nešto dodatno, četvrta dimenzija našeg postojanja, a samo po sebi predstavlja višedimenzionalni prostor s bezbroj smjerova, koje samo san može otvoriti i koji nam u našoj ravnoj, jednosmjernoj javi ostaje fatalno nedostupan.

* * *

JUTRO je bistro i sunčano. U još nerazlistanim, labavim krošnjama udaljenog drveća vise tamne kugle – kao sapleteni u granama mahovinasti baloni. To su gnijezda vrana. Pitam se zašto ptice odabiru graditi svoje domove što više iznad zemlje. Vjerojatno za ovaj izbor postoje jednostavni praktični razlozi: na primjer s visine je lakše poletjeti, također ima manje neprijatelja. Ali za nas, ljude, ptičja visina ima daleko važnije značenje. Da ne postoji, bi li nam ikad palo na pamet da bismo osim puzanja zemljom mogli letjeti nebom? Pa i iznad njega. I – što je još važnije – bismo li vinuli svoje misli da si predstavimo, da tamo, iznad nas možda ima neviđenih do sada drugih bića i svjetova? Da osim horizontalnog postoji i vertikalni svijet...

* * *

POSTOJE nedostupne ljudskom razumu, ali ipak rođene u njemu ideje: Trojstvo, beskonačnost svemira, teorija relativnosti. Dodirujući ih, um istovremeno spoznaje svoju ograničenost i svoju sposobnost da prevlada sebe.